

Yüregimizde Çevremizde Dünyamızda

AİK KİLİSE TÜZÜĞÜ

EKİM 2023

1. GİRİŞ

Bu tüzük, Antalya İncil Kiliselerinin yapısını, düzenini ve inanç bildirgesini açıklayan bir belgedir. AİK'nin Kutsal Kitap'a uygun ve düzenli bir yapıda var olmaya devam etmesini sağlaması; üyelerine, bağlı oldukları yerel kilisenin düzenini, kurallarını ve işleyişini açıklaması ve ihtiyar heyetine kılavuzluk etmesi amacıyla hazırlanmıştır.

AİK herhangi bir mezhebe bağlı olmayan, bağımsız bir müjdecî kilisedir. Kiliselerimiz Kutsal Kitap'ın temel doktrinlerini benimseyen, farklı mezhep ve gruplardan gelen, Kilisenin bu tüzükte ifade ettiği inanç ve yönetim tüzüğünü kabul eden her kişinin katılımına ve üyeliğine açıktır. Ve bu kişiler Kiliselerimizin farklı alanlarında hizmete de dahil olabilirler. Ancak farklı görüşlerde olan kardeşlerden, kendi düşüncelerini ön plana çıkarmadan, bunlar üzerinde tartışma yaratmadan ve kendi düşüncelerini topluluğa öğretmek yerine kilisenin genel tüzüğünde yer alan öğretilerini vererek hizmet etmeleri gerekmektedir. Hazırlanmış olan bu tüzük, Tanrı Sözü değildir. O tür bir yetkiye de sahip değildir. Ancak, Tanrı Sözü'ne bağlı ve Protestan mezhebine dayalı bir tüzüktür. AİK'nin inanç temellerini, yönetim biçimini, düzenini ve kurallarını açıklamaktadır.

2. KİLİSE

Evrensel kilise, Rabbimiz İsa Mesih'in Bedeni ve Gelini'dir (Efes. 5:22-32; Vah. 19:7). Evrensel kilise tektir ve yaratılan ilk insandan Mesih'in ikinci gelişine kadar doğacak olan tüm insanlar arasındaki

seçilmişlerden oluşmaktadır. Mesih'in ikinci gelişinde gerçekleşecek olan fiziksel dirilişe kadar, bu evrensel kilisenin bazı üyeleri gökte Tanrı'nın huzurunda, geri kalanları ise yeryüzünde yaşamaya devam edecektir. Bu iki kitle birlikte, tek olan evrensel kiliseyi oluşturmaktadır. Mesih'in ikinci gelişi ile birlikte bu fiziksel ayırım ortadan kalkacak ve evrensel kilise sonsuzluklar boyunca Tanrı'nın huzurunda yaşayacaktır.

Evrensel kilisede etnik köken, dil, ırk, cinsiyet, sosyal konum, eğitim durumu, vb. ayrımı veya ayrıcalığı yoktur (Gal. 3:28; Kol. 3:11). Her ulustan, dilden ve kültürden bireyleri vardır. Bu çeşitlilik evrensel kilisenin sayısının birden fazla olduğuna değil, tek olduğuna ve içerisinde büyük bir zenginlik barındırdığına işaret etmektedir.

Evrensel kilisenin yeryüzündeki görüntüsü ise yerel kiliselerdir (Vahiy 2). Yerel kiliseler, fiziksel ve coğrafi sınırlamalara tabi olduğundan sayıları birden fazladır. Farklı etnik kökenlerde, dillerde ve coğrafi bölgelerde toplanmalarına rağmen, Tanrı'ya ait gerçek yerel kiliselerin tümü aynı ve tek olan evrensel kilisenin üyeleridirler.

Yerel kiliseler kendi aralarında mezhepsel birliktelikler oluşturabilirler. AİK Türkiye Protestan Kiliseleri Birliğinin bir üyesi olduğu gibi aynı zamanda Türkiye içerisindeki ve yurt dışındaki Protestan kiliseler ile karşılıklı saygı, sevgi ve uyum içerisinde ilişkilerini devam ettirmektedir.

Yerel kiliselerin görevi ve hedefleri siyasi ve dünyevi değildir. Bu anlamda, kiliseler ve kilise yönetimleri siyasi yönetimler değildirler.

Buldukları coğrafi bölge, ÷lke, etnik grup, dil ve k÷ltür ne olursa olsun, yerel kiliseler öğretilerinde ve uygulamalarında asla ve asla siyaset yapmamalı, siyaseti kilisenin iççerisine ve de kiliseyi siyasetin iççerisine sokmaya çalışmamalıdır. Kilise üyeleri kendi hür vicdanları doğrultusunda istedikleri siyasi görüşe sahip olabilirler ancak hiçbir siyasi görüş kürsüden kiliseye veya kiliseden kürsüye dayatılamaz. Antalya İncil Kiliseleri olarak, altında bulunduğumuz yönetimlere Rab'be güvenerek ve Tanrı'nın Sözü'ne bağılı kalarak itaat etmemiz gerektiğine inanmaktayız (Rom. 13:1-5; 1 Pet. 2:13-14).

3. KİLİSENİN MİSYONU VE HEDEFLERİ

MİSYONUMUZ:

Yüreğimizde, Çevremizde, Dünyamızda

İsa Mesih'i Rab olarak yüceltmek ve ilan etmektir.

VİZYONUMUZ:

Tanrı'nın gücüyle;

- İsa Mesih'in mesajını hiç duymamış kişilere iletmeyi,
- İsa Mesih'e Rab ve Kurtarıcı olarak iman edenlerin Tanrı'yı bütün yüreğiyle, canıyla, aklıyla ve gücüyle sevmelerini,
- Kilisenin ruhsal ve fiziksel olarak gelişmesini,
- Gelişen kilisedeki kişileri kiliseye ve topluma hizmet edebilmeleri için İsa Mesih'in öğrencileri olarak donatıp yetiştirmeyi,
- Kilise olmayan bölgelerde yeni kiliseler başlatmayı

Hedefliyoruz!

4. KİLİSE YÖNETİMİ

Evensel kilisenin ve dolayısıyla tüm gerçek yerel kiliselerin Başı, Efendisi, Sahibi, Kralı, Önderi, Öğretmeni, Çobanı ve Tanrısı Rab İsa Mesih'tir (Efes. 1:23; 5:23; Kol. 1:18). Dolayısıyla tüm yönetimler, Rabbimiz İsa Mesih'in yetkisi ve gücü altındadır.

İsa Mesih, güçlü, diri, tek gerçek ve yetkin Sözü (Kutsal Yazılar) aracılığıyla kilisesine hükmetmekte, onu eğitip terbiye etmekte ve Kutsal Ruh aracılığıyla da lütfunu kilisesine uygulamaktadır. Kilisesi için oluşturduğu lütfun araçları (Kutsal Yazılar, Sakramentler [Vaftiz ve Rab'bin Sofrası] ve dua) ile kilisesini güçlendirmekte ve lütfunu açıklamaktadır.

İsa Mesih, kilisenin tek ve nihai Önderi'dir. Kilisede yetki sahip olsun olmasın herkes İsa Mesih'in yetkisi ve önderliğinin altındadır. Bunun yanı sıra, Tanrı, düzen Tanrısı olduğu ve Gelininde düzenli bir şekilde tapınmasını istediği için (1. Kor. 14:33), yeryüzündeki gerçek yerel kiliselerinde bu düzeni sağlayacak bir yönetim şekli oluşturmuştur. Bu yönetim de işleyişini Rab İsa Mesih'in önderliği ve yetkisi altında sürdürmektedir.

AİK'nin yönetim şekli ihtiyarlar, Çobanlar, Gözetmenler, Pastörler olarak ifade edilen kişiler tarafından yönetilen kilise yönetim kurulu şeklindedir. Bu yönetim kurulundaki önderler arasında, hiyerarşik bir yapı yoktur. Ancak kilise içerisinde, görev ve sorumluluk açısından hiyerarşik bir yapı vardır: Kilise Yönetim Kurulu, Kilise Hizmet Kurulu

(diyakonlar) ve kilise üyeleri. Kilise ihtiyarları, kilisenin Yerel İhtiyar Heyetini oluşturmaktadır. Kutsal Yazılar'da adı geçen “gözetmenlik (ἐπίσκοπος, *episkopos*)” ve benzeri sıfatlar, ayrı bir rütbeyi kastetmemektedir. Tersine, kilise ihtiyarını niteleyen ve görevini belirten bir ifadedir (Elç. İşl. 20:28; Fil. 1:1; 1. Tim. 3:2; Tit. 1:7; 1. Pet. 2:25).

a. Kilise İhtiyarları (Pastörler)

Kilise ihtiyarları (Pastörler), yerel kilisede gözetmenlik ve kürsü hizmeti yapmak için seçilmiş, kilise üyeleri tarafından onaylanmış ve mevcut bulunan yönetim kurulu tarafından atanmış kişilerdir (1. Tim. 3:1-7; Tit. 1:5-9; İbr. 13:17; 1. Pet. 5:1-4). Temel görevleri, Mesih'in onlara emanet ettiği yerel kiliseyi Mesih'e yöneltmek için Tanrı Sözü'ne göre yönlendirmektir. Bunu yaparken de hizmet ettikleri kilisenin sahibi olarak değil, sadık çobanları olarak sorumluluklarını yerine getirmelidirler. Kilisenin asıl sahibi tek ve gerçek Çoban Rab İsa Mesih'tir. Bu düşünce doğrultusunda ciddiyetle, sadakatle, hikmetle ve alçakgönüllülükle hizmetlerini yerine getirmelidirler.

b. Kilise Hizmet Kurulu

Kilise hizmet grubundaki kişiler (diyakonlar), Kilise yönetim Kurulu tarafından atanmış kişilerdir. Kilise ihtiyarlarının yetkisi altında, kilisenin gerekli alanlarında hizmet etmeleri için seçilmiş kişilerdir (Elç. İşl. 6:1-6; 1. Tim. 3:8-10). Temel görevleri, kilise ihtiyarlarının belirlediği kiliselerimizde ve hizmet alanlarında sorumlulukları yerine

getirmektir. Bu anlamda kilise hizmetlileri sorumluluklarını ciddiyetle, sadakatle, hikmetle ve alçakgönüllülikle yerine getirmelidirler.

c. Kilise Yönetim Kurulu ve Hizmet Kurulundaki Üyelerde Olması Gereken Nitelikler

Kutsal Yazılar'da özellikle 1. Timoteos 3:1-7 ve Titus 1:5-9 bölümleri yerel kilisedeki ihtiyarlarda olması gereken nitelikleri sıralamaktadır. AİK' de bu ayetlerde belirtilen temel nitelikler üzerine inşa ettiği aşağıdaki nitelikleri AİK'nde kilise ihtiyarı olarak hizmet edecek kişilerde aramaktadır:

- Rab İsa Mesih'e inanan gerçek bir Hristiyan olmalı,
- AİK'ne üye olmalı,
- Yeni imanlı olmamalı,
- Karakter, etik ve ahlak anlamında eleştirilecek yönü olmamalı
- Kilise disiplini altında olmamalı,
- Sadece kilise içinde değil, dışında da saygın bir kişi olmalı,
- Alçakgönüllü, sadık, hizmet eden ve fedakâr biri olmalı,
- Adil, sağduyulu, misafırperver, insanları dinleyen ve özdenetimli biri olmalı,
- Kendisi Kutsal Yazılar'a ve kilisenin düzenine itaat etmeli ve de kilise üyelerini de bu itaate yönlendirmeli, devamlı öğrenmeye açık biri olmalı,

- Kutsal Yazılar'ı anlayıp öğretebilme yeteneği olmalı,
- Önderlik yeteneği olmalı,
- Evli ise ailesini yönetebilmeli,
- AİK düzenini ve tüzüğünü kabul etmeli,
- Sağlam bir eğitim almış olmalı
- Kilise ihtiyarlığına dair Tanrı'dan çağrı almış olmalı,
- Kilise ihtiyarlığına adaylığını kendisi değil, kilise ihtiyarları öne sürmeli,
- Kilise ihtiyarlığı hizmetini yapabileceğine dair kilise üyelerinin onayını almalı.
- Kilise Yönetimi ve Hizmetleri ile ilgili daha fazla bilgi için Kilise Yönetim Kurulu Tüzüğüne bakınız.

5. KİLİSE ÜYELİĞİ

Tanrı, yaratılışın başından beri kendi halkını bir bütün olarak görmektedir. Hem Eski Antlaşma'da hem de Yeni Antlaşma'da Tanrı, kendi halkının düzenli olarak bir araya gelip tapınmasını buyurmaktadır (örn. Lev. 23; Elç. İşl. 2:43-47). Bu da Hristiyanların bir yerel kilise topluluğuna ait olması gerektiğini göstermektedir. Kiliseye aitlik de kilise üyeliğini gerektirmektedir.

Her mezhebin ve yerel kilisenin kilise üyeliği anlayışı ve uygulaması farklıdır. AİK'ne üye olmanın anlamı, üyelerin ayrıcalık ve sorumlulukları, üyelik süreci, vb. konular aşağıda açıklanmıştır.

a. Kilise Üyeliği Süreci

AİK Katılımcılardan ve Üyelerden oluşmaktadır. Katılımcılar kiliselerimizin Üye toplantıları ve Yönetim Kurulunun belirleyeceği özel toplantılar haricindeki bütün toplantılara katılabilirler. Kilisede belirli görevler, sorumluluklar ve üye toplantılarında üyelerle birlikte alınması gereken kararlarda etkin olmak isteyenlerden Üye olma şartı aranmaktadır.

Bir kişinin AİK'ne üye olabilmesi için öncelikle İman etmiş, kilisenin belirlediği çalışmalarını tamamlamış ve vaftiz olmuş olması gerekmektedir. Bununla birlikte AİK'nin Üyelik Antlaşmasını, Kilisenin Yönetim Kurulu ve Genel Tüzüklerinde İfade edilenleri kabul etmesi gerekmektedir. Üye olmak isteyen kişi, bu isteğini Kilise Yönetim Kurulundaki Önderlerden birine belirtir. Kilise İhtiyarlarının değerlendirmesi sonucu üyeliği onaylanırsa AİK Üyesi olarak kabul edilir.

b. Kilise Üyeliğinden Çıkış

Herhangi üye, kendi istekleri ile AİK'nin üyeliğinden çıkabilir. Bu durumda, kilise ihtiyarlarına bildirerek sebeplerini yazılı veya sözlü olarak onlara aktarmalıdırlar. Eğer bu üyeler ile kilise arasında sorunlar var ise, bu üyeler kiliseden ayrılmadan önce bu sorunları çözmelidir. Kilise ihtiyar heyeti de bu sorunların çözümlenmesinde yardımcı olmalıdırlar. Eğer herhangi bir sorun yok ise, o zaman bu kişiler esenlik içerisinde kiliseden ayrılabilirler.

Kilise üyeliğinden ayrılan kişiler, daha sonra başka kiliseye katıldıklarında, o yerel kilisenin ihtiyar heyeti AİK ihtiyar heyetini arayıp bu kişiler hakkında bilgi isterse, o zaman AİK ihtiyar heyeti, dedikoduya sebebiyet vermeyecek şekilde ve Tanrı'nın Sözü'ne uygun şekilde bu eski üyeler hakkında diğer kilisenin ihtiyar heyetini bilgilendirecektir.

c. KİLİSE DİSİPLİNİ

Yerel kilisenin gerçek bir kilise olduğunu belirten 3 işaret vardır: Tanrı Sözü'nün ve Müjde'nin vaaz edilmesi, Sakramentlerin uygun şekilde uygulanması ve kilise disiplini. Bu anlamda, kilise disiplini yerel bir kilisenin kilise olabilmesinde çok önemli rol oynamaktadır.

Kilise disiplini Kutsal Yazılar'ın birçok yerinde geçmektedir. Eski Antlaşma'da Tanrı halkına verilen Yasa'da halkın Tanrı ve diğer insanlarla olan ilişkilerini düzenleyen kurallar bu disipline örnek teşkil etmektedirler. Yeni Antlaşma'da da birçok bölümde kilise disiplini ile ilgili ayetler bulunmaktadır: Matta 18:15-20, 1. Korintliler 5:1-5, 2. Timoteos 3:16-17, Titus 1:13 ve 2:15, Galatyalılar 6:1, vb.

Kutsal Yazılar'a göre kilise disiplini, cezalandırmak veya öç almak demek değildir. Tersine, kilise üyesinin Tanrı Sözü'ne göre yaşamasına ve davranmasına yardımcı olmak, kilise düzeninin getirdiği sınırları belirlemek, yanlış yolda olanı tövbeyle doğruluğa sevk etmek, yanlış düzeltmek ve kiliseye ait olmayan öğretiyi, davranış ve kişileri kiliseden uzaklaştırmaktır. Kilise disiplinindeki birincil niyet hem

adaletli bir şekilde kilisede doğru olanı korumak hem de yanlış yapan kişiyi doğruluk ve merhametle kazanmaktır.

Unutulmaması gereken en önemli nokta, kişiyi değiştirecek olan Kişinin Rab olduğudur. Kilise disiplini yanlış yolda olan günahkarı değiştiremez. Kilise disiplini, Rab'bin o günahkarı değiştirmede kullandığı araçlardan birisidir. Bu anlamda, yerel kilise, kilise disiplinini yanlış niyetle ve şekilde uygulamamalıdır. Yani, kilise kendisini Tanrı'nın yerine koyarak üyelerini diktatörce yönetmek için kilise disiplini kullanmamalıdır. Kilise üyeleri de kilise disiplininden korkup kaçmamalı, alçakgönüllü ve tövbekâr bir yürekle itaat etmelidirler. Çünkü, Tanrı kilise disiplinini uygulaması için kilisesine hem yetki hem de buyruk vermiştir (Mat. 18:15-20). Bu bakış açısına sahip kiliselerde kilise disiplini kilisenin gelişmesine katkı sağlayacaktır.

i. Kilise Disiplininin Aşamaları

Kilise disiplinin Kutsal Kitap'a göre bazı aşamaları vardır (Matta 18:15-20). AİK kilise disiplinini aşağıdaki aşamalara göre uygulamaktadır. Kilise disiplini birinci bahsedilen adımdan başlar ve çözümün sağlanamadığı her adımın sonunda sonraki adım devreye girer. Her bir adımda kilise disiplinin içeriği netleşmekte ve ağırlığı artmaktadır.

1. İhtiyar heyeti tarafından birinci kez uyarılma ve tövbeye çağrılma:

Eğer bir kilise üyesi, kilise disiplinini gerektiren bir suç ya da günah işlemişse, bireysel olarak yapılan uyarıdan sonra tövbe adımı göstermeyen kişi, ihtiyar heyetine çağrılır ve uyarılır. İşlediği günahı tövbe etmesi ve bu günahı dolaylı olarak meydana gelen sorunların çözmesi, neden olduğu durumları düzeltmesi için kişiye süre verilir. Bu süre, günahının boyutuna göre ihtiyar heyeti tarafından belirlenir. İhtiyar heyeti bu süre içerisinde, verdiği ödevlerle ve yoklamalarla kişiyi gözetir. Eğer kişi bu süre içerisinde, günahını kabul edip itiraf eder ve günahından tövbe ederse, sürenin sonunda kişinin disiplin süreci sonlanmış olur.

Eğer günahını kabul etmez veya ısrarla bu günahında kalmaya devam ederse, o zaman kişinin Rabbin Sofrası'ndan alması yasaklanır. Üstelik, eğer kişinin kilisede sorumlulukları varsa bunlar da askıya alınır. Kişi eğer kilise ihtiyarı veya görevlisi ise, o zaman kilise ihtiyarlığı ve görevliliği hizmeti de askıya alınır. Ardından, sonraki aşamaya geçilir.

2. İhtiyar heyeti tarafından ikinci kez uyarılma ve tövbeye çağrılma:

Bu aşamada, günahını kabul etmeyen veya tövbe etmeyen (ya da ağızyla tövbe ettiğini beyan etse de tövbe meyvesi görünmeyen) kişi ikinci kez ihtiyar heyeti tarafından çağrılır ve daha ciddi bir şekilde uyarılır. İlk uyarı ile ikinci uyarı arasında kişinin devam ettiği günahın ve

itaatsizliğin ciddiyeti ve sonuçları kişiye anlatılır. İhtiyar heyeti, ikinci kez kişiye günahını itiraf edip ve günahından tövbe etmesi için süre verir. Bu süre içerisinde, kilise ihtiyarları, verdikleri ödevler ile ve periyodik olarak yaptıkları yoklamalar ile kişiyi gözetlemeye devam ederler.

Eğer kişi, günahını kabul ve itiraf edip bu gūnahtan ötürü tövbe ederse, o zaman disiplin süreci sonlanmış olur. Tekrardan Rabbin Sofrasından almaya başlayabilir. Eğer kişinin askıya alınmış bir hizmeti varsa, kilisenin ihtiyar heyeti bu sorumluluk ve hizmetlerin kişiye iade edilip edilmeyeceğine dair bir karar verir. Eğer iade edilecekse, yine kilisenin ihtiyar heyetinin belirleyeceği şekilde ve tarihte bu görevler kişiye iade edilir.

Eğer kişi günahını itiraf edip günahından tövbe etmez ise bu süre içerisinde kilise disiplini altındaki kilise üyesi ne günahlarını itiraf etmiş ne günahlarından tövbe etmiş ne de tövbeye dair meyveler vermemişse, o zaman kilise ihtiyar heyeti, tüm kilise üyelerini de dahil edecekleri bir toplantıda, kilise topluluğunun önünde bu kardeşin günahını, Tanrı Sözü'ne ve Tanrı'nın kilisesine verdiği yetkiye olan itaatsizliğini ve isyanını sözlü veya yazılı bir şekilde bildirecektir. Ayrıca, bu kişinin kiliseden ihraç edildiğini de yine aynı sözlü veya yazılı metnin içinde beyan edecektir.

Kilise ihtiyar heyeti, ayrıca, kiliseden ihraç edilen kişi ile ilgili bilgiyi gerekli gördüğü durumlarda diğer yerel kiliselere de bildirmekle yükümlüdür. Kilise ihtiyar heyeti, gerekli gördüğü miktarda ve nitelikte açıklamayla diğer kiliseleri de bu kişi konusunda uyarmalıdır.

Kilise disiplini çok ciddi ruhsal bir süreçtir. Rab Tanrı, bu görevi yerine getirme sorumluluğunu, yerel kiliselerin herhangi bir üyesine değil, yerel kiliselerin ihtiyarlarına vermiştir (Matta 18:15-20). Bu anlamda, kilise üyeleri yanlış yapan kardeşleri uyarabilirler ancak bu kilise disiplini değildir. Kilise disiplinini sadece kilise ihtiyarları uygulayabilir. Onun için günah konusunda tehlikeli gördükleri durumlarda kendileri müdahale etmelerindense, durumu kilise ihtiyarlarına bildirmeleri doğru olacaktır.

KİLİSE İNANÇ BİLDİRGESİ

1. KUTSAL KİTAP

Kutsal Kitap'ın Tanrı tarafından esinlendiğine, insanlar tarafından yazıldığına ve göksel öğretinin mükemmel hazinesi olduğuna inanıyoruz. Onun yazarı Tanrı'dır ve bu nedenle hata bulundurmaz ve tümüyle gerçektir. En temel ve nihai yetkinin değişmez, eksiksiz, tamamlanmış, yalan ve yanlış içermeyen, tek ve sonsuz olan Tanrı Sözü'nde olduğuna inanmaktayız. Tanrı'nın yargısını konusundaki ilkeleri açıklığa kavuşturur ve günahtan kurtuluşun tek yolunu içerir. Dünyanın sonuna dek tüm insanların davranışlarının, doktrinlerinin, iman ikrarlarının ve düşüncelerinin denetlenmesi gereken en yüce standardı ve nihai otoritesidir. Kutsal Kitapta yazılı olan buyrukları, ilkeleri, öğretileri ve tarihsel hikayeleri gerçek, yaşanmış veya yaşanacak olduğuna

inanmakta ve bunların kutsal yazılar tarafından belirtilmediği sürece alegorik öğretiler olduğu görüşünü reddetmekteyiz. 2. *Tim. 3:16-17; 2. Pe. 1:21; Özd. 30:5-6; Rom. 2:12; 1. Yu. 4:1*

2. GERÇEK TANRI

Yaşayan ve gerçek olan tek bir Tanrı olduğuna inanıyoruz. O sonsuz, sınırsız Yaratan'dır ve göğün ve yerin ulu Kralı'dır. Merhametli, adaletli, sevecen bir Tanrı'dır ve yüceliği için kendi egemen iradesine göre her şeye hükmeder. Kutsallıkta sözle ifade edilemeyecek kadar görkemlidir ve tüm onur, güven ve sevgiye layıktır. *Yas. 6:4-5; Mar. 12:29-30; Mez. 83:18; Rom. 1:20; Vah. 4:11; Çıkış 15:11*

3. ÜÇLÜBİRLİK

Sonsuzluk boyunca üç farklı kişi – Baba, Oğul ve Kutsal Ruh – olarak varlığını sürdüren tek bir Tanrı olduğuna inanıyoruz. Onların her biri tüm ilahi niteliklerde birbirine eşit ve Tanrı'dır, yüce kurtuluş tasarısında her birinin farklı ama uyumlu rolleri bulunmaktadır. *Yas. 6:5; Mar. 12:29; Mar. 1:9-11; Mat. 28:19; Yu. 10:30; Elç. 5:3-4; Ef. 2:1*

3a. Yaşayan ve gerçek tek bir Tanrı'nın var olduğuna inanıyoruz. O sonsuz ve sınırsız Yaratan'dır, göğün ve yerin yüce Hükümdarıdır. O merhametli, adil ve sevgidir ve görkemi için egemen isteği uyarınca her şeye hükmeder.

Yalnızca O kutsallıkta ifade edilemez görkemdedir ve yalnızca O tüm onuru, güveni, itaati ve sevgiyi almaya layıktır.

3b. Sonsuzluktan beri tek Tanrı'nın üç ayrı kişi – Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Kutsal Ruh Tanrı – olarak var olduğuna inanıyoruz. Yüce kurtuluş işinde (birbirlerinden) ayrı ve ahenkli rolleri yerine getirseler de her bir kişi tümüyle Tanrı'dır ve tanrılığın tüm mükemmelliğine eşit biçimde sahiptir.

3c. Baba Tanrı'nın tümüyle ilahi ve yaratılış üzerinde tamamıyla egemen olduğuna inanıyoruz. O yaşamın tümünün kaynağıdır ve sonsuz egemenlik O'na aittir. O hem zamanda hem de sonsuzlukta gerçekleşen her olayın yazarıdır. O görkemli kurtuluş planı uyarınca insanları önceden bilir, seçer ve önceden belirler. Baba, Kutsal Ruh'un işi aracılığıyla günahkârları Oğlu'na inanmaları için kendisine çeker. Baba onların günahlarını bağışlar ve Kendi çocukları olarak onları evlat edinir. Böylece onları kendisiyle barıştıır.

3d. Oğul Tanrı'nın tümüyle ilahi olduğuna ve Baba ile sonsuzluktan beri aynı yüceliğe sahip olduğuna inanıyoruz. Beden alışında Kutsal Ruh tarafından rahme yerleştirilmiş, bakire Meryem'den doğmuş, ve İsa olarak adlandırılmıştır. Tümüyle Tanrı olarak kalırken tümüyle

insan olarak insan doğasını üzerine almıştır. Günahsız bir yaşam sürmüş, günahkârlar için onların yerlerine ölmüş ve tüm inananların Rabbi ve Kurtarıcısı olarak ölümden dirilmiştir. İsa şimdi Baba Tanrı'nın sağında oturmakta ve inananlar ile Tanrı arasında aracı olarak hizmet etmektedir. Yakında günahkârları yargılamak ve O'na güvenenleri yanına almak için geri gelecektir.

3e. Kutsal Ruh Tanrı'nın Baba ve Oğul ile birlikte tanrılığın doluluğunu paylaşan sonsuz Ruh olduğuna inanıyoruz. O, Tanrı'nın halkı arasında kurtuluş planını tamamlamak üzere Baba ve İsa Mesih tarafından gönderilen Gerçeğin Ruhu'dur. O'nun başlıca hizmeti günahkârları günahları konusunda ikna etmek, onlara Mesih'te yeni yaşam vermek ve kurtuluş gününe dek onları mühürlemek için Müjdeyi onların yüreklerine uygulayarak İsa'yı övmek ve yüceltmektir.

4. İNSANIN GÜNAHA DÜŞÜŞÜ

İnsanlığın Tanrı'nın suretinde yaratıldığına ve atalarımız Âdem ve Havva'nın seçimiyle işlediği günahtan dolayı hepimizin günahlı doğduğuna inanıyoruz. Bunun sonucu olarak bütün insanoğlu doğasında Tanrı'nın istediği kutsallıktan tümüyle yoksun ve kötülüğe tamamıyla eğilimli olduğundan, mecburiyetten değil seçimlerinden dolayı günahkardır. Bu nedenle insanlık Tanrı'ya

dönemez, gösterebileceği bir mazereti veya savunması yoktur, sonsuz bir cezanın adil yargısı altındadır. *Yar. 1:26-27; Yar. 3:1-24; Rom. 5:12; Rom. 1:20; Rom. 3:19-20*

5. KURTULUŞ YOLU

Günahkarların kurtuluşa sadece Tanrı'nın lütfuyla ve dünyanın kurtarıcısı İsa Mesih'in yaptıkları aracılığıyla sahip olabileceklerine inanıyoruz. O tümüyle Tanrı ve tümüyle insandır, Kutsal Ruh aracılığıyla Meryem'in rahminde var olmuştur, bakireden doğmuştur ve Baba'ya itaat ederek günahsız bir yaşam sürmüştür. Tanrı'nın Egemenliği'nin yolunu öğretmiş, mucizeler yapmış, acı çekmiş, ölmüş ve ölümden dirilmiştir. Ölümüyle günahlarımızın kefareti ödemiş ve günahlarımıza karşılık kurban olmuştur, günahlarımız O'nda bağışlanmıştır, Tanrı'nın gazabını O üzerine almıştır. O'nun aracılığıyla Tanrı'nın ailesine evlat edinildik. *Ef. 2:4-5; Yu. 3:16; Fil. 2:5-8; 2. Kor. 5:20-21; Yeş. 53:4-5; Gal. 4:4-7*

6. AKLANMA

Aklanma İsa Mesih'e inananların doğru ilan edilerek kutsanmasıdır. İsa Mesih'in doğruluğuna dayanarak günahların bağışlanması ve sonsuz yaşam vaadini içerir. Tanrı bunu yaptığımız herhangi iyi bir iş karşılığı değil, sadece İsa Mesih'in yaptıklarına iman ettiğimizde karşılıksız olarak verir. Bu bizi

Tanrı'nın esenliğine ve hoşnutluğuna kavuşturur. Sonsuzluk boyunca ve sonsuzluk için gereken bütün bereketleri bize sağlar. *Yu. 1:16-17; Rom. 5:8-11; Mat. 9:6; Rom. 5:18-21; Rom. 3:21-26*

7. LÜTUFLA KURTULUŞ

Kurtuluş bereketlerinin müjde aracılığıyla etnik köken, ırk, sosyal sınıf, cinsiyet gözetmeksizin herkese karşılıksız olarak sunulduğuna inanıyoruz. Herkesin acil görevi tövbekar ve itaatkâr bir imanla müjdeyi kabul etmektir. Kendi yozlaşmışlığı ve hüküm getiren gönüllü müjde reddi dışında, dünyadaki en büyük günahkar bile (Mesih'e iman ederek) kurtuluşa kavuşabilir. *Vah. 22:17; Mar. 1:15; Rom. 1:16-17; Yu. 5:39-40; 2 Se. 1:8-9*

8. YENİDEN DOĞUŞ

Günahkarların kurtulması için yeniden doğmalarının gerektiğine inanıyoruz. Yeniden doğuş Tanrı'nın düşüncede ve Ruh'a kutsal eğilim yaratmasıdır, böylesi bir durumda kişi kavrayamadığı bir şekilde Kutsal Ruh'un gücünün tesiri altında kalır. Bu Tanrı'dan gelen gerçeğe bağlı olarak müjdeye gönüllü itaatimizi güvence altına alır. Bunun gerçekleştiğini gösteren kutsal ürünler olan tövbe ve iman yeni yaşamda uygun kanıt olarak ortaya konur. *Yu. 3:1-8; Hez. 36:26; Yu. 1:12-13; Ef. 4:20-24; Ga. 5:16-23; Mat. 7:20*

9. TÖVBE VE İMAN

Tövbe ve imanın yeniden doğuşta Kutsal Ruh'un ruhumuzda gerçekleştirdiği kutsal işi/işleyişi olduğuna inanıyoruz. Bu işleyiş/iş suçluluğumuz, gazap tehlikesi altında ve aciz oluşumuz ve tek kurtuluş yolunun Mesih İsa olduğu konusunda ikna oluruz ve Tanrı'ya samimi bir pişmanlıkla günahlarımızı itiraf ederek ve merhamet dileyerek yaklaşıyoruz. Aynı zamanda (Rabbimiz) İsa Mesih'i peygamberimiz, kâhinimiz, kralımız, Rabbimiz ve Tanrımız olarak içtenlikle kabul ederiz, tek ve tümüyle yeterli Kurtarıcımız olarak sadece O'na güveniriz. *Elç. 11:18; Ef. 2:8-9; Elç. 2:37-39; Mez. 51; Rom. 10:9-13; İbr. 4:14*

10. EGEMEN LÜTUF

Tanrı'nın yaratılıştan önce lütfuyla tasarladığı sonsuz amacı doğrultusunda bazılarını onlarda öngörülen iyiliklerinden ötürü değil, sadece (O'nun) egemen ve iyi isteğinden dolayı yeniden doğuş ve kurtuluş için seçtiğine inanıyoruz. Bu insanın özgür faaliyeti/eylemi ile mükemmel bir şekilde uyumludur. Bağımsız, bilge, kutsal ve değişmez olan Tanrı'nın egemen iyiliğinin görkemli bir şekilde sergilenmesidir. Övünmeyi engeller ve alçakgönüllülüğü, sevgiyi, duayı, övgüyü ve Tanrı'ya güvenmeyi teşvik eder. Hristiyan güvencesinin ve başkalarıyla nasıl ilişki kurmamız gerektiğinin – hak etmediğimiz merhamet bize gösterildiği gibi biz de başkalarına merhamet gösteririz – temelini

oluşturur. *Yu. 1:12-13; Yu. 6:36; Yu. 16:16; 2 Tim. 1:8-9; 2 Se. 2:13-14; Elç. 13:48; Ef. 1:3-14; Ef. 2:8-9; Rom. 8:28-30; Titus 1:1; Ko. 3:12-13; Ef. 4:32*

11. KUTSALLAŐTIRILMAK

Kutsallaőtırılmasının Tanrı'nın isteğine uygun olarak O'nun kutsallığına ortak edilme sürecimiz olduğuna inanıyoruz. Zamanla gelişen bu iş yeniden doğuş ile başlar. Mühürleyici ve Teselli edici olan Kutsal Ruh Tanrı'nın Sözü'nü okuma ve dinlemeyi, kendini sına ma ve duayı içeren ruhsal disiplinler vasıtasıyla varlığı ve kudretiyle imanlıların yüreklerinde kutsallaşma sürecini yaşam boyu devam ettirir. *1. Se. 4:1-8; 1. Se. 5:23-24; Fi. 2:12-13; 2. Kor. 13:5*

12. AZİZLERİN KORUNMASI

Samimi inanlıların sadece sonuna kadar dayanan inanlılar olduğunu inanıyoruz. Onları samimi olmayan bir ikrarda bulunanlardan ayıran büyük işaret Mesih'e sürdürdükleri bağlılıklarıdır. Onların iyiliğini özel bir sağlayış gözetir ve kurtuluşa kadar iman aracılığıyla Tanrı'nın gücü tarafından korunurlar. *1. Yu. 2:17-20, 1. Yu. 3:8-10, 5:18; Mat. 13:20-21; Fi. 1:6; İbr. 13:5; Yah. 24-25; Ef. 1:13-14; Rom. 8:35-38*

13. KİLİSE

Evrensel ve görünmez kilisenin bütün çağlar boyunca tüm halklar, diller, insanlar ve uluslar arasından çağrılan Tanrı'nın halkı olduğuna inanıyoruz. Evrensel ve gözle görünmeyen kilise yerli kiliselerde görünür hale gelir. Yerli kilise binada toplansa da bir yer veya bina değildir. Yerli kilise vaftiz edilmiş imanlıların bir arada oluşturdukları topluluktur. (Sağlıklı/Gerçek) Kilisenin işareti Tanrı'nın Sözü'nün doğru öğretilmesi ve sakramentlerin doğru yönetilmesidir. Kilisenin tek, üstün yetkilisi İsa Mesih'tir. Tanrı'nın sözü kiliseye hükmeder. Tanrı'nın sözü ihtiyarlar ve diyakonların atanmasını öğretir ve onların nitelikleri, hakları ve görevleri Timoteos ve Titus'a yazılan mektuplarda en net şekilde tanımlanmıştır. Yerli kilise özerktir ve dışarıdan gelen herhangi bir yetki veya kontrolden özgürdür. Kendini yönetme hakkına sahiptir, birey veya organizasyonlardan oluşan hiyerarşilerin etkisinden özgürdür. Kilisenin misyonu topluluk olarak müjdeleyerek, öğrenci yetiştirerek ve yeni kiliseler kurarak Tanrı'nın görkemini dünyaya yansıtmaktır. *Vah. 7:9-10; Rom. 16:3-5; Ko. 4:15; Ef. 1:22; Ko. 1:18; Elç. 6:1-6; 1 Tim. 3:1-16; Titus 1:1-16; Elç. 15:19-31; Elç. 20:28; 1 Pe. 5:1-5; Ef. 3:21, Mat. 28:18-20*

14. SAKRAMENTLER

a. Vaftiz

Hristiyan vaftizinin bir imanlının Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla suya batırılarak haça gerilen, gömülen ve dirilen Kurtarıcısı'na imanını gösterdiği ciddi bir tören olduğuna inanıyoruz. Vaftiz kurtuluş sağlamaz ve kurtuluş için gerekli bir eylem değildir. Günaha ölümümüzü ve yeni yaşama dirilişimizi resmeder. Mesih'in buyruğuna itaat ederek Mesih'e iman edenler bu karara olabildiğince yakın bir zamanda vaftiz olmalıdır. Kilise olarak bebek vaftizi uygulamıyoruz. İsa Mesih'e kendi kararıyla yürekten iman eden ve bunu ağızıyla ikrar eden kişilerin vaftiz olabileceğine inanıyoruz (ancak çocuklarımızın imanda gelişmeleri ve bereketlenmeleri için dua ve kutsama töreni gerçekleştirilir).

b. Rab'bin Sofrası

Rab'bin Sofrası'nın İsa'nın bizim uğrumuza feda ettiği bedeninin ve dökülen kanının anıldığı ve ikinci gelişine dek ölümünün duyurulduğu tören olduğuna inanıyoruz. Vaftizde söylendiği gibi Rab'bin Sofrası da kurtuluşu sağlamaz ve kurtuluş için gerekli bir eylem değildir. Rab'bin Sofrası sadece Mesih imanlıları tarafından alınmalıdır ve imanlılar sofradan almadan önce kendilerini sınamalıdır. Ekmekte ve şarapta İsa Mesih'in asıl bedeni ve kanı bulunmamasına rağmen Rab'bin Sofrası'nda dirilmiş olan ve eşsiz bir şekilde orada bulunan

Rab İsa halkıyla paydaşlık kurmaktadır. *Mat. 28:19; Elç. 8:12; Luka 23:39-43; Elç. 8:26-40; Rom. 6:3-5; 1 Kor. 11:23-26, 10:16; Luka 22:14- 20*

15. SİVİL HÜKÜMET

Sivil hükümetin insan topluluğunun düzeni ve ihtiyaçları için Tanrı tarafından atandığına ve yetkililerin dualarımızda anılması ve onlara saygı gösterilmesi gerektiğine inanıyoruz. Vicdanın tek Rab'bi ve dünya krallarının hükümdarı olan Rab İsa Mesih'in isteğine karşı gelen şeyler dışındaki konularda yetkililere itaat edilmelidir. *Rom. 13:1-7; Titus 3:1; 1. Tim. 2:1-2; Dan. 3:15-18; Vah. 19:16*

16. NİHAİ SON

Sadece Rab İsa'nın isminde imanla aklanan ve Tanrımız'ın Ruh'u tarafından kutsal kılınanların O'nun gözünde gerçekten doğru sayıldığına inanıyoruz. Son gün Mesih görkemle gelecek ve ölüleri hak ettikleri adaleti vermek üzere mezardan diriltecektir. O gün ciddi bir ayırım olacaktır (kötü olanlar yargılanacak ve bilinç hâlinde sonsuz cezaya çarptırılacak ve doğrular sonsuza dek sevinecekler). Bu yargı insanları doğruluğun prensiplerine uygun olarak sonsuza dek cennete veya cehenneme bağlayacaktır. İsa'ya ait olanlar yeni gök ve yeryüzünde sonsuz yaşama sahip olacaktır ve Tanrı'nın yüceliği için sürekli büyüyen bir sevinçle

yaşayacaklardır. *Elç. 1:11; Vah. 1:7; 1 Se. 4:13-18; Yuh. 5:28-29; Mat. 25:31-46; Vah. 21:9-27; Vah. 22:1-21*

17. KUTSAL RUH VE ARMAĞANLARI

a. Kutsal Ruh Vaftizi

Kutsal Yazılarda belirtildiği üzere Tanrı'ya bütün canıyla, akıyla ve yüreğiyle iman eden ve tövbe edip imanını ikrar eden her bir imanlının Kutsal Ruh'la vaftiz edildiğine ve Kutsal Ruh'u aldığına inanıyoruz. Kutsal Ruh vaftizi imandan sonra gerçekleşen bir eylem değildir ancak her imanlının Tanrı'ya yaklaştıkça, Tanrı bilgisi, Kutsal yaşamı ve tapınmasıyla sürekli Kutsal Ruh'la dolması gerektiğine inanıyoruz. *Ef.1:13; Ef.4:30; Ef.5:18; 2.Ko.1:21-22*

b. Kutsal Ruh'un Armağanları

Kutsal Yazılarda öğretildiği üzere iman eden ve Kutsal Ruh'u almış olan her bir imanlının Kutsal Ruh'un varlığını gösteren en az bir armağanının olduğuna inanıyoruz. Kendisine verilen bu armağanın amacı Kilisenin gelişimi içindir ve Kutsal Yazılardaki armağanlar kısmında adı geçen bütün armağanların Mesih'in gelişine kadar hala günümüzde etkin olduğuna inanıyoruz. Fakat bu armağanlar, Elçilerin ve Peygamberlerin sahip olduğu

yetki ve otoritesi gibi değildir. *1.Pe.4:10-11; Ef.4:11-16; 1.Ko.12:8-10; 1.Ko.12:28-30; Rom.12:3-8*

c. Ruhsal Savaş

Hristiyanlıkta cin kavramı Kutsal Kitapta bahsedilen düşmüş melekler kavramı ile aynıdır. Yani cin dediğimiz varlıklar Şeytan'ın öncülüğünde onun yolunu seçerek Tanrı'ya isyan eden önceden melek olan fakat bu günahları sebebiyle meleklik güçleri ellerinden alınan düşmüş meleklerdir. Öncelikle onların gerçek birer varlık olduğunu belirtmemiz gerekir. Onlar bir hastalık, bir illet ya da soyut bir düşünce değildirler. Kötü Ruhların bir kişiliği vardır aynı insanlar ve melekler gibi belli özelliklere sahiptirler (Yakup 2:19, Matta 8:28-31). Cinlerin yani düşmüş meleklerin güçleri sınırlıdır. Onlar Tanrı'ya isyan ettikten sonra, daha önce melek olarak sahip oldukları güçleri ellerinden alındı. Güçleri sınırlı olduğu gibi bilgileri de sınırlıdır. Tabii ki onların sınırlı bilgi ve güce sahip olmaları onları güçsüz yapmıyor. Onların da yeryüzünde belli bir gücü ve etkinliği var. Özellikle İsa Mesih'in zamanındaki olaylara baktığımızda bunu açıkça görebiliyoruz. Matta 9. bölümde İsa'ya cinli ve dilsiz bir adam getiriyorlar. İsa adamdaki cinleri kovduğunda ise adamın dili çözülüyor. Matta 12. bölümde ise bu kez İsa'ya kör ve dilsiz bir cinli adamı getiriyorlar. İsa adamı

iyileştirdiğinde adam konuşmaya ve görmeye başlıyor. Kutsal Kitap'ta bunun gibi örnekler var ve gördüğümüz kadarıyla cine tutsak olmuş olan kişilerde değişik fiziksel sorunlarında olabiliyor. Her ne kadar bazı kesimlerce varlıkları inkâr edilse de Kötü Ruhların yani Cinlerin varlığı hem deneysel hem de tarihsel bir gerçekliktir.

Gerçek bir imanlı İsa Mesih'in kendi günahları için öldüğünü kabul etmiş ve Tanrı'nın çocuğu olmuş (Yuhanna 1:12), Tövbe etmiş (Elçilerin İşleri 3:19), Vaat edilen Kutsal Ruh'u almış (Yuhanna 14:16; Efesliler 3:16), Rab'bin kaniyla satın alınmış (1.Korintliler 6:20), Tanrı'nın ev halkının bir üyesi olan kişidir (1.Timoteos 3:15). Kısacası, Kutsal Ruh'u almış kişide sonsuz yaşam vardır. Artık o eski bir insan değil, yepyeni bir yaratıktır (2.Korintliler 5:17). İmanlı, Rab'bin sözüne bağlı, O'nun yolunda yürüyen kişidir.

Matta 8:28-34, Matta 12:22-23, Markos 9:14-27, Luka 4:33-36 (Burada da anlaşıldığı gibi, cine tutsak kişiler Kutsal Ruh'u almamış olanlardı). Luka 10:17 (Bu olayda, İsa Mesih öğrencilerini insanlara Müjde'yi iletinler diye göndermişti. Öğrenciler, iman etmemiş kişilere gönderilmişlerdi). Elçilerin İşleri 10:38 (İblis'in baskısı altında olan kişilerden bahsedilmektedir, imanlılar ise özgürdür – 2.Korintliler 3:17). Elçilerin İşleri 16:16-18

(Buradaki kız imanlı değildir. Kız falcıydı. Ayrıca kızın 'efendilerinden' bahsedilmektedir. Onlar putperestlerdi). Yeni Ahit'te, cinlilerin kovulmasıyla ilgili ayetler / referanslar bunlardır. Bu ayetleri incelediğimizde, içlerinde cin bulunan kişilerin imanlı olmadıkları yani Kutsal Ruh'u almamış kişiler oldukları bellidir. Kutsal Ruh henüz verilmemişti. Hal böyleyken, imanlı cine tutsak olabilir mi? Hayır. Sebebi ise 2.Korintliler 3:17 ayetidir, "Rab Ruh'tur, Rab'bin Ruhu neredeyse orada özgürlük vardır." Mesih'te olan kişi artık özgürdür! Ne bir lanet ne de bir cin onu tutsak edebilir çünkü o artık Rab'bin özgürüdür! Peki, kimler sonradan cine tutsak olabilir? Markos 12:43-45 İsa Mesih açıkça diyor ki, kötü ruh, Kutsal Ruh bulunmayan kişide barınabilir. Çünkü içi boş olan kişi, Ruh'u almamış yani hiç iman etmemiş olan kişidir. Bu nedenle İsa onları kötü kuşak olarak adlandırmaktadır. Sonuç olarak içinden cin çıkan kişi imansızdır.

18. AİLE

a. Evlilik

Kutsal Kitap'ta Yaratılış bölümünde gördüğümüz üzere Tanrı'nın insanları erkek ve kadın olarak yarattığına inanıyoruz. Onlara verdiği buyruklardan biri de verimli olup çoğalmaları buyruğudur. Bu bağlamda evliliğin ve

cinselliğin Tanrı'nın yarattığı ve buyurduğu gibi kadın ve erkek arasında olması gerektiğine inanıyoruz.

Hristiyanlıkta evlilik, toplumun en küçük birimi ve onun temel taşı olmakla birlikte; erkek ve kadının aile kurmak üzere ruhen ve bedenen bir ömür boyu sürecek şekilde bir araya gelmesidir. Bu açıdan, Tanrı Kutsal Kitap'ta evliliğe büyük değer vermiş ve ölene kadar eşlerin birbirlerine sadık kalmalarını emretmiştir. Evlilik, Tanrı'dan sonra önemli bir ilişki olduğu için hikmetli ve ciddi düşünülerek verilmesi gereken bir karardır. Yaratılıştan beri Tanrı tarafından takdir edilmiş ve kutsanmış olan evlilik; sevgi ve sadakati içeren, İsa'nın kiliseyle ilişkisini yansıtan, erkek ve kadını birbirlerine ayrılmaz bağlarla bağlayan önemli bir kurum olmuştur. Bu yüzden evliliğin sağlam temeller üzerine inşa edilmesi için her iki tarafında Hristiyan inancına sahip kişiler olması gerektiğine, resmi nikah ve kilise töreniyle yapılan evlilik antlaşması olmadan erkek ve kadının cinsel birlikteliklerinin veya aynı evde yaşamalarının doğru olmadığına inanıyoruz. Ayrıca Kutsal Kitabın belirlediği bu çizgiler ve tanım dışındaki diğer tüm cinsel tanımlamaları ve yaşam biçimini günah olarak kabul ediyoruz. *Yar.1:22,28; Yar.2:21-25; Yar.9:7; Matta 19:4-6; Efesliler 5:22-33; 2.Korintliler 6:14-15; 1.Korintliler 7*

b. Boşanma

Evlilik, kadın ve erkeğin Tanrı huzurunda birleşip tek beden olmalarıdır. Bunun tek bir eşle ömür boyu sürmesi temenni edilir. Kutsal Kitapta, Tanrı'nın evlilik için bakışını "Tanrı'nın birleştirdiğini, insan ayırmasın" ifadesiyle görmekteyiz. Hristiyanlıkta, evliliğin en önemli özelliği ömür boyu bozulmazlığıdır. Hıristiyanlığın boşanmaya izin vermemesinde bazı faktörler vardır. Bunlardan ilki; kişiler Tanrı huzurunda evlenirler ve Tanrı katında tek beden kabul edilirler. Bir diğer unsur; Hıristiyanlıkta evlilik İsa ile Kilisenin birliğini sembolize eder. Başka bir sebepte; nikâh esnasında Pastör ellerini gelin ve damadın üstünde tutar ve böylelikle Kutsal Ruh tarafından kutsanırlar. Bu sebeplerden dolayı evlilik Hıristiyanlar için geri dönülmez bir yoldur ve boşanmaya mücadele yoktur. Ancak, zina gibi durumlarda boşanmaya izin verilmiştir. Hristiyan evlilikleri kutsal bir antlaşmadır. Tanrı, önünde kararlılıkla söz verilmiş ve yaşam boyu devam etmesi beklenen bir birlikteliktir. Biliyoruz ki her evlilikte, aile içerisinde bazen zorluklar görülür. Tartışmalar, kavgalar hatta bazen ileri boyuta gidilerek taciz, aşağılama, psikolojik ve fiziksel şiddet gibi affedilmesi güç olan problemler belirebilir. Ama bu sorunlara rağmen Hıristiyanlık, hemen evliliği bitirme kararından yana değildir. Evliliğin bozulmaması için çözümlere başvurulması gereklidir. Bu zor süreç zarfında eşlerin ayrı yaşamaları ve kilisedeki aile danışmanlarından

destek almalarını önerilir. Boşanma, Kutsal Kitap'ta özenilecek bir konu değil aksine hoş karşılanmayan ve uzak durulması gereken bir konu olarak ifade edilmiştir. Boşanma kesinlikle Tanrının istemediği bir olaydır. Boşanma tamamen kişilerin kendilerinin aldığı günahlı benlik kararıdır. Evlilik gibi boşanma da geri dönülmesi zor olan bir yoldur. Bu yüzden böyle bir karar vermeden önce kişilerin karşılıklı konuşup birbiriyle uzlaşmaları gerekmektedir. Eğer karşılıklı olarak bunda bir netice bulamazlarsa bir aile danışmanı tarafından destek görmelidirler. *Malaki 2:16; Matta 5:27-32; Matta 19:3-12;*

c. Kürtaj

İnsan yaşamı önemlidir. Hristiyan ahlaki sistemin nihai ilkelerinden birisi yaşamın kutsallığıdır. Ahlakın başlangıcı ve temeli yaşama saygı duymaktır. İnsan Tanrı benzerliğinde yaratılmıştır (Yar.1:27; 2:7; 9:5-6; Çık.20:13; Eyüp: 1:21; Mez.139 Elç: 17:25,28, Yakup 3:9). Yaşamın önemi Tanrı'dan gelir Hristiyanın rolü bu görkemli eseri korumak, yaşamın değerini ve kutsallığını her zaman koruyup el üstünde tutmak olmalıdır.

Kutsal Kitap kürtaj konusundan hiçbir zaman direkt olarak söz etmez. Ancak, Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın kürtaj konusundaki görüşünün ne olduğunu çok açık bir şekilde bildiren birçok öğreti vardır. Yeremya 1:5, Tanrı'nın bizi

ana rahminde biçimlendirmeden öncesinden tanıdığını söyler. Mezmur 139:13-16, Tanrı'nın ana rahminde yaratılışımız ve biçimlendirilmemizdeki aktif rolünden söz eder. Mısır'dan Çıkış 21:22-25, bir bebeğin anne karnında ölmesine neden olan birisine adam öldüren birine verilen cezanın aynısını verir. Bu da Tanrı'nın ana rahmindeki bir bebeği bir yetişkin kadar insan saydığını açıkça gösterir. Bu yüzden bir Hristiyan için, kürtaj seçme hakkıyla ilgili değildir. Tanrı'nın benzerliğinde yaratılan bir insanın yaşamı ya da ölümüyle ilgilidir (Yaratılış 1:26-27; 9:6).